

Yirmi Dördüncü Söz'ün başında zikredilen ayet-i kerimenin konu ile münasebeti açısından neler söyleyebilirsiniz? Ayrıca mezkûr ayet-i kerimenin "çok hakikatlerinden, bir hakikatinin beş dalına işaret etmek" ifadesi ne manaya gelmektedir?

Ayet-i kerime'nin meali:

"Allah, kendisinden başka hiçbir ilah bulunmayandır. En güzel isimler onundur." (Tâhâ, 20/8)

Risale-i Nur'daki bütün tevhid bahisleri ve esma-i hüsnaya dair tüm izahlar bu ayet-i kerime'nin tefsiri mahiyetindedir. Hatta [Birinci Söz'deki](#) **"Bismillah her hayrın başıdır. Biz dahi başta ona başlarız."** ifadesi marifet ilminin esasının kâinatta tecelli eden esma-i ilahiyeyi okumak olduğu hakikatını ders vermektedir. Bu Söz'de de [Birinci Dal'da](#) esas olarak ilahi isimlerin tecellileri üzerinde durulmuş, [Beşinci Dal'da](#) da esma-i hüsnanın en câmi aynası olan insanın, marifet ve muhabbet vazifeleri hakkında çok ehemmiyetli dersler verilmiştir.

Sualin ikinci şıkkına gelince:

Gerek kâinat kitabında, gerek Kur'an-ı Kerim'de ve onun bu zamanda en harika bir tefsiri olan Nur Risalelerinde verilen tevhid dersleri sayılamayacak kadar çoktur. Bu Söz'de de o hakikat üzerinde duruluyor ve onun da çok dallarından beş dalı tahlil ve tefsir ediliyor.

Konunun bir başka yönü de şudur:

Üstad Hazretleri yazdığı hakikat dersleri için **"katre, lem'a,.."** gibi ifadeler kullanmakla, bu derslerin Kur'an denizinden ancak birer damla yahut o güneşten sadece birkaç parıltı olduğunu ifade eder ve böylece Kur'an hakikatlerinin azametine dikkatleri çeker. Bu derste de benzer bir yol tutulmuş ve yazılan tüm bahislerin, bütün ihtişamına rağmen, nurani bir ağaç hükmünde olan tevhid hakikatinden sadece Beş Dal olduğu söylenerek, tevhid hakikatinin büyüklüğü nazara verilmiştir.